

Familiemægling

Ved udtrykket "familiemægling" forstås en form for udenretslig bilægelse af familietvister (dvs. økonomiske tvister og tvister vedrørende ægtefællers formueforhold, lignende tvister, der udspringer af samlivet eller forholdet mellem forældre og børn, og andre familietvister), hvor parterne får hjælp til at nå frem til en fælles gensidigt acceptabel ordning.

I. Begrebet *mægling* (*διαμεσολάβηση*) blev indført i den græske retsorden ved **lov nr. 3898/2010** om mægling i civil- og handelsretlige sager (Grækenlands lovtidende, serie I, nr. 211, af 16.10.2010), hvorved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 blev gennemført.

Ifølge artikel 2 i lov nr. 3898/2010 kan der i forbindelse med "privatretlige tvister anvendes mægling med parternes samtykke, hvis parterne kan disponere over tvistens genstand", og artikel 8 i samme lov har følgende ordlyd: "1. Parterne eller deres retlige repræsentanter eller i forbindelse med juridiske personer deres befuldmægtigede deltager i mæglingen med deres advokat. 2. Mægleren udpeges af parterne eller af tredjemand valgt af parterne.

3. Mæglingsprocessen fastlægges af mægleren efter aftale med parterne, som til hver en tid kan afslutte denne. Mæglingen er fortrolig, og der udarbejdes ikke referater. Mægleren kan kontakte og mødes med begge parter som led i mæglingsprocessen. Efter mæglingen udarbejder mægleren en mæglingsrapport (jf. artikel 9 i lov nr. 3898/2010) med en beskrivelse af den indgåede aftale, der underskrives af mægleren, parterne og parternes advokater. Efter anmodning fra mindst én af parterne skal mægleren ligeledes indgive rapporten til justitskontoret ved retten i første instans det sted, hvor mæglingen fandt sted, hvorefter den kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse.

Mæglerne aflønnes med en timetakst i højst 24 timer, inklusive forberedelsestid. Parterne og mægleren kan indgå aftale om en anden form for godtgørelse. Udgiften til mæglerens vederlag deles ligeligt mellem parterne, medmindre andet er aftalt. Hver af parterne betaler salær til sin egen advokat. Timetaksten er officielt fastsat og kan tilpasse ved afgørelse fra justitsministeren, som også er minister for åbenhed og menneskerettigheder.

(Se <http://www.diamesolavisi.gov.gr/>)

II. Med **artikel 214B, stk. 1, i den civile retsplejelov**, der blev indsat ved artikel 7 i lov 4055/2012, indførtes desuden begrebet *retsmægling* (*δικαστική μεσολάβηση*), og efter denne bestemmelse kan "privatretlige tvister også bilægges ved retsmægling. Det er frivilligt at anvende retsmægling, og den kan finde sted, inden en retssag anlægges, eller under en verserende retssag." Det foreskrives i samme bestemmelses stk. 3, sidste afsnit, at "enhver berørt part via en advokat, der optræder på dennes vegne, kan indgive en skriftlig anmodning om henvisning af sagen til retsmægleren". Bestemmelsen har endvidere følgende ordlyd: "4. Den ret, som behandler sagen, kan til enhver tid, afhængigt af sagen og under hensyntagen til alle aspekter heraf, opfordre parterne til at anvende mægling til at bilægge deres tvist, og hvis parterne indvilliger, kan retten samtidig udsætte sagens behandling i en kortere periode, dog højst i seks måneder. 5. Hvis parterne når til enighed, udarbejdes en mæglingsrapport. Rapporten underskrives af mægleren, parterne og parternes advokater, og den originale rapport indgives til justitskontoret ved retten i første instans det sted, hvor mæglingen fandt sted [...]. Når mæglingsrapporten er indgivet til justitskontoret ved retten i første instans, bliver den et tvangsfuldbyrdsdokument, jf. artikel 904, stk. 2, litra c), i retsplejeloven, hvis den omfatter en aftale mellem parterne om et eksigibelt krav."

Omkostningerne til retsmægling er klart omfattet af loven om retshjælp til borgere med en lav indkomst (lov nr. 3226/2004).

To vigtige bestemmelser er den nye **artikel 116A i den civile retsplejelov** (indsat ved artikel 1, stk. 2, i lov nr. 4335/2015), der har følgende ordlyd: "retten vil på ethvert tidspunkt under en retssag og i alle procedurer opfordre [...] til at anvende mægling som en udenretslig tvistbilægelsesprocedure", og **artikel 214C i den civile retsplejelov**, der har følgende ordlyd: "Retten opfordrer parterne til at anvende mægling, hvis det vil være hensigtsmæssigt i lyset af sagens omstændigheder. Hvis rettens forslag accepteres, udsættes sagens behandling i tre måneder. Det samme gælder, hvis parterne selv beslutter at anvende mægling under den verserende sag."

Der er ingen specifik lovgivning i Grækenland om familiemægling, og de regler, der finder anvendelse, er således ovennævnte generelle regler om mægling og retsmægling.

Par med forskellige nationaliteter – gifte par eller par, der lever sammen i et ægteskabslignende forhold – benævnes bikulturelle familier, og i tilfælde af skilsmisse, eller hvis forholdet går i stykker, kan der opstå et langt alvorligere problem i grænseoverskridende sager, nemlig i form af barne bortførelse, ud over de almindelige familieretlige tvister (f.eks. forældreansvar, forældremyndighed, samværsret, børnebidrag og formueforholdet mellem ægtefællerne). Ovenstående regler om mægling og retsmægling kan uden videre anvendes i sådanne sager, og de er forenelige med de allerede gældende regler i artikel 7, stk. 2, litra c), i Haagerkonventionen af 1980 og artikel 55, stk. 2, litra e), i forordning (EF) nr. 2201/2003 ("Bruxelles 11a"-forordningen).

Sidste opdatering: 17/01/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.